

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 12 juli 2017

504/2017

Lag om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jaktlagen (615/1993) 21 och 22 §, 26 § 2 mom., 27–30, 35 och 38 §, 41 § 2 och 3 mom., rubriken av 41 b §, 74 § 2 mom., 75 § 1 mom. 5 punkten, 83 c § 1 mom. och paragrafens rubrik samt 83 d och 90 §,

av dem 21 § sådan den lyder i lag 314/2005, 26 § 2 mom., 29 och 30 §, rubriken av 41 b §, 83 c § 1 mom. och paragrafens rubrik samt 90 § sådana de lyder i lag 159/2011, 35 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1268/1993, 38 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 159/2011, 41 § 2 och 3 mom. samt 83 d § sådana de lyder i lag 206/2013, 74 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1422/2011 och 75 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 516/2002, samt

fogas till lagen nya 21 a och 21 b §, till 26 §, sådan den lyder i lag 159/2011, ett nytt 3 mom., till lagen nya 30 a, 34 a, 38 a och 38 b §, till 41 b §, sådan den lyder i lag 159/2011, nya 3–6 mom. och till 75 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 516/2002 och 1711/2015, en ny 8 punkt som följer:

21 §

Skjutprov

En person som bedriver jakt med räfflat kulvapen eller jaktbåge ska avlägga skjutprov, om detta krävs för jakt på viltarten i fråga. Bestämmelser om vid jakt på vilka viltarter den som får vara skytt ska ha avlagt skjutprov utfärdas genom förordning av statsrådet.

Jaktvårdsföreningen anordnar skjutprov och ger intyg över godkända skjutprov samt på begäran kopior av intyg. Intygen över skjutprov motsvarar i förvaltningslagen (434/2003) avsedda förvaltningsbeslut. En godkänd prestation i ett skjutprov får införas i det i 7 a § i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift avsedda jägarregistret.

Ett intyg över skjutprov gäller i tre år från det att provet har avlagts.

21 a §

Ömsesidigt erkännande av skjutprov

Vid jakt på det vilt som avses i 21 § får också den vara skytt som har ett motsvarande gällande intyg över skjutprov som avlagts i något annat land och som gäller motsvarande vilt eller den som lämnar jaktvårdsföreningen utredning om att han eller hon har rätt att i sitt hemland jaga vilt av motsvarande storlek. Jaktvårdsföreningen ger intyg över ömsesidigt erkännande av skjutprov som avlagts utomlands eller av ovan avsedd utredning. Jaktvårdsföreningens intyg får gälla i högst tre år.

Skjutprov som har avlagts på Åland motsvarar skjutprov enligt 21 §.

21 b §

Bemyndigande att utfärda förordning om skjutprov

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas det bestämmelser om

- 1) innehållet i skjutprovet, hur provet avläggs och förutsättningarna för godkännande av prov,
- 2) kraven på den plats där skjutprovet avläggs,
- 3) kraven på skjutvapen och patroner samt på bågar och pilar som används i skjutprovet, och
- 4) intyg över godkänd teknisk prestation i skjutprovet och över ömsesidigt erkännande av skjutprov.

22 §

Uppvisande av jaktkort och intyg över skjutprov

Jaktkortet eller en kopia av det samt en personlig identitetshandling ska medföras under jakten och på begäran visas upp för den som enligt 88 § övervakar jakt. Om någon jagar utan att medföra det jaktkort som han eller hon har löst in eller en kopia av det samt en personlig identitetshandling, kan han eller hon dock inom fjorton dagar visa upp handlingen för den som utförde övervakningen eller en person som denne förordnat att utföra övervakningen eller för polisen.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om skyldigheten att visa upp i det momentet avsedda handlingar gäller också skyldigheten för den jägare som är skytt vid jakt på vilt som avses i 21 § att visa upp det intyg över skjutprov eller den kopia som avses i 21 § eller det intyg över ömsesidigt erkännande som avses i 21 a §.

Om jaktkortet eller intyget över skjutprov förkommit kan polisen bevilja anstånd med uppvisandet.

26 §

Jaktlicens för hjortdjur

— — — — —

Jaktlicens enligt 1 mom. beviljas av Finlands viltcentral. När jaktlicenser beviljas ska det säkerställas att bestånden av hjortdjur inte äventyras på grund av jakten och att de skador som hjortdjur orsakar hålls på skälig nivå. För att trafikskador och skador på jordbruk och skog ska bli beaktade ska Finlands viltcentral årligen höra de regionala intressentgrupperna. När jaktlicenser beviljas för områden som avses i 8 § ska avseende dessutom fästas vid en jämlik fördelning av möjligheterna till jakt och en ändamålsenlig organisering av jakten.

I fråga om varje hjortdjur som nedlagts med stöd av jaktlicens ska det göras en fångst-anmälan till Finlands viltcentral.

27 §

Förutsättningar för beviljande och användning av jaktlicens för hjortdjur

En förutsättning för beviljande av jaktlicens för hjortdjur är att sökanden förfogar över ett för jakt lämpligt enhetligt område. Ett område som används för jakt på älg ska ha en landareal på minst 1 000 hektar och ett område som används för jakt på andra hjortdjur en landareal på minst 500 hektar.

Jaktlicens för hjortdjur beviljas sökande som inom ett i 1 mom. avsett område har rätt att jaga sådana hjortdjur som nämns i ansökan. Inom andra än i 8 § avsedda områden kan bara en ansökan beviljad jaktlicens gälla för ett och samma område enligt 1 mom.

Finlands viltcentral ska utesluta sådana områden som inte uppfyller de krav på areal och enhetlighet som avses i 1 mom. från det område som berättigar till licens. Jaktlicensen får användas endast inom ett i licensen avgränsat område.

Finlands viltcentral får avvika från de krav på areal och enhetlighet som föreskrivs i 1 mom. och den i 37 § avsedda fredningstiden för hjortdjur som får jagas med stöd av jaktlicens, om det berörda området är en holme eller det finns motsvarande särskilda skäl till avvikelser.

28 §

Ny jaktlicens för hjortdjur

Om ett hjortdjur som har erhållits som byte är så skadat eller sjukt att mer än hälften av det är odugligt som människoföda och detta inte beror på jaktlicenshavarens förfarande, ska Finlands viltcentral avgiftsfritt bevilja ny jaktlicens.

29 §

Bemyndigande att utfärda förordning om jakt på hjortdjur

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) ansökan om jaktlicens för hjortdjur,
- 2) de villkor som ska fogas till en ansökan om jaktlicens för hjortdjur,
- 3) hundar och utrustning som används vid jakt på hjortdjur,
- 4) fångstanmälan och dess form och innehåll samt om tidsfristen för den, och
- 5) tidsfrister som gäller jaktlicenser för hjortdjur.

30 §

Jaktledare

Den som fått jaktlicens för hjortdjur och den som beviljats dispens för jakt på varg, brunbjörn, järv eller lodjur ska utse en jaktledare och ett behövt antal vice jaktledare. Var och en som deltar i jakten är skyldig att iaktta de föreskrifter som jaktledaren meddelar. Jaktledaren får förbjuda personer som inte iakttar hans eller hennes föreskrifter att delta i jakten.

Bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare utses, anmäls till den behöriga jaktvårdsföreningen, deras skyldighet att närvara vid jaktevenemanget och jaktledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 a §

Samlicens

Jaktlicens enligt 10 och 26 § samt dispens enligt 41 § kan sökas gemensamt av flera sökande och beviljas då gemensamt till dem (*samlicens*). I ansökan och beslutet om samlicens ska det fastställas vem som i förvaltningsmässigt hänseende innehar licensen. Om samlicens beviljas för jakt på fler än ett djur, kan licenshavarna komma överens om hur samlicensen fördelas mellan dem. Var och en av licenshavarna i en samlicens ska iaktta de skyldigheter för jaktlicenshavare som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

34 a §

Lockbeten som har samband med föda

Genom förordning av statsrådet får regionalt förbud utfärdas för tiden den 1 juni–9 september mot avsiktligt lockande av vilt med hjälp av kadaver eller annat lockbete som har

samband med föda eller doft av animaliskt ursprung och som har gjorts av människan eller med hjälp av förädlade livsmedelsprodukter avsedda som föda för människor eller djur, om det behövs för att effektivisera tillsynen över förbudet enligt 33 § 2 mom. 3 punkten.

Ett förbud som utfärdas med stöd av 1 mom. kan dock inte gälla beten inuti fällor eller skydd på saxar som används som fångstredskap vid jakt på räva, grävling, iller, skogsmård, mårhund och mink.

Ett förbud som utfärdas med stöd av 1 mom. gäller inte företag som till handelsregistret uppgett naturfotografering och naturspaning som verksamhetens art eller som verksamhetsområde. På sådana företag tillämpas konsument säkerhetslagen (920/2011).

På den plats där ett lockbete som har samband med föda och som avses i 3 mom. placeras ska det finnas uppgifter om vem som svarar för lockbetet, inklusive dennes kontaktuppgifter, och om var det i konsument säkerhetslagen avsedda säkerhetsdokumentet finns till påseende. Anmälan om lockbetet med uppgifter om dess placering ska lämnas till Finlands viltcentral.

Vid användning av lockbeten som har samband med föda ska dessutom iakttas vad som i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs om användningen av obehandlade biprodukter vid utfodring av vilda djur och om förstöring av avfall. Bestämmelser om skyldighet att anmäla uppgifter om platser för utfodring av vilda djur med kadaver och om registret över sådana platser finns i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

35 §

Transport av jaktvapen eller jaktbåge

Jaktvapen och jaktbågar får inte annat än oladdade och insatta i fodral transporteras utan lovligt syfte eller utan jakträttshavarens samtycke på ett sådant område där den person som transporterar dem inte har jakträtt eller jakttillstånd. Detta gäller dock inte allmän väg som gränsar till ett jaktområde.

Jaktvapen och jaktbågar ska i luftfartyg, i motordrivna fordon som rör sig på marken samt i fartyg och båtar vilkas motor är i gång vara oladdade och insatta i fodral eller skyddade utrymmen. Detta gäller dock inte transport av vapen på havsområde i det fall som avses i 32 § 3 mom.

Det är förbjudet att transportera jaktvapen och jaktbågar i motordrivna fordon i terrängen. En person i tjänsteförrättning får dock transportera vapen om han eller hon på grund av tjänsteförrättningen behöver ha vapen med sig eller om en person utför ett tjänsteuppdrag eller handräckningsuppdrag på begäran av polisen.

Trots det förbud som föreskrivs i 3 mom. får ett oladdat jaktvapen eller en jaktbåge dock transporteras i ett motordrivet fordon i ett fodral, ett skyddat utrymme eller ett utrymme där det inte omedelbart kan användas för jakt, om transporten sker

- 1) på ett istäckt vattenområde,
- 2) på i 13 § i terrängtrafiklagen (1710/1995) avsedda snöskoterleder eller på stråk som utmärkts i terrängen,
- 3) vid förflyttning i terrängen längs ett etablerat stråk till sådana inkvarteringsställen, inkvarteringsbyggnader eller fastigheter som saknar vägförbindelse,
- 4) för att hämta ett jaktbyte och för vittjande av fällor för levandefångst eller fotsnaror, och
- 5) för att föra personer som ska vara skyttar till en skjutplats som jaktledaren i förväg anvisat.

Dessutom får jaktvapen och jaktbågar transporteras i motordrivna fordon i terrängen i fodral, i skyddat utrymme eller i ett utrymme där de inte omedelbart kan användas för jakt med tillstånd av Finlands viltcentral, om det kan anses föreligga en annan godtagbar grund

för transporten än en grund som avses i 4 mom. Finlands viltcentral får i sitt beslut ange närmare tillståndsvillkor i fråga om områden och jaktvapen.

Finlands viltcentral får återkalla ett gällande tillstånd enligt 5 mom., om tillståndshavaren bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Detsamma gäller om tillståndshavaren i väsentlig grad bryter mot villkoren i tillståndet. Under samma jaktår beviljas inte den vars tillstånd har återkallats något nytt motsvarande tillstånd förrän återkallandet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft eller återkallandet har upphävts.

38 §

Begränsning av jakt

Om ett viltbestånd försvagas tillfälligt eller permanent inom hela eller en del av det område där den berörda arten förekommer, får bestämmelser om begränsning eller förbud av jakten på viltarten i fråga utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Jakten på en viltart kan begränsas eller förbjudas också när den spridning av viltarten som eftersträvas eller en ändamålsenlig organisering av jakten kräver det. En begränsning av jakten kan även avse en skyldighet att förse fångsten med identifieringsmärkning.

En begränsning eller ett förbud kan vara i kraft högst tre år. Om viltbeståndet blir livskraftigt, ska begränsningen eller förbudet upphävas innan tiden löper ut.

Begränsningen eller förbudet kan gälla

- 1) ett visst område,
- 2) en viss tid,
- 3) viltets endera kön,
- 4) en jägarspecifik fångstkvote, eller
- 5) ett visst fångstredskap eller en viss fångstmetod.

Närmare bestämmelser om begränsningar, förbud och identifieringsmärkningar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innan förordning utfärdas ska jord- och skogsbruksministeriet höra de jaktvårdsföreningar vars verksamhetsområde begränsningen eller förbudet gäller.

38 a §

Fångstanmälan

Utöver vad som föreskrivs i 26 § ska en fångstanmälan göras till Finlands viltcentral i fråga om vilt som erhållits som byte, om hållbarheten i jakten på viltarten eller en ändamålsenlig organisering av jakten på viltarten kräver det.

Bestämmelser om vilka viltarter det ska göras fångstanmälan om och bestämmelser om anmälanens form och innehåll och tidsfrister för anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

38 b §

Fångstregister

Finlands viltcentral får med hjälp av automatisk databehandling ett fångstregister som ska användas för att följa viltbestånden och planera hur de ska utnyttjas samt för jaktövervakning och statistik.

I registret ska följande uppgifter registreras utifrån de fångstanmälningar som avses i denna lag:

- 1) jägarens namn,
- 2) jägarumret,
- 3) uppgifter om bytet,
- 4) tid och plats för fångsten.

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas på offentligheten för och utlämnandet av uppgifter ur registret och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandlingen av personuppgifter. Den registeransvarige får trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter ur fångstregistret till jord- och skogsbruksministeriet, viltvårdsföreningar, Naturresursinstitutet, Forststyrelsen, de myndigheter som svarar för jaktövervakningen och de jaktövervakare som avses i 23 § i viltförvaltningslagen (158/2011) när de ska följa viltbeståndet och planera dess utnyttjande och när de ska övervaka jakten. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning.

Personuppgifterna i fångstregistret ska gallras ur registret tio år efter utgången av det år under vilket personen senast har gjort en fångstanmälan.

41 §

Dispens

Finlands viltcentral kan även vid andra tidpunkter än under sådan fredningstid som avses i 37 §, under de förutsättningar som anges i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c §, bevilja dispens för att störa, fånga eller döda vilt eller icke fredade djur.

Finlands viltcentral kan i de fall som avses i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c § bevilja dispens också från begränsningen av användningen av motordrivna fordon enligt 32 §, från bestämmelserna om fångstredskap och fångstmetoder i 33 §, från bestämmelserna i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 34 § och från bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § samt från bestämmelserna om skyldigheten att hålla hundar kopplade i 51 § 1 mom. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från bestämmelserna om begränsning av användning av motorfordon i 32 § 2 mom. och bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § 3 mom. även när sökanden är permanent eller långvarigt rörelsehämrad. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från ett förbud som utfärdats genom förordning med stöd av 34 a § 1 mom.

41 b §

Förutsättningar för dispens i fråga om fågelvilt och icke fredade fåglar och för undantag från fredning i vissa fall

I fall som avses i 1 mom. 1–3 punkten får undantag från fredningen av i 5 § 2 mom. 2 punkten avsedda fåglar också grunda sig på en anmälan till Finlands viltcentral. Viltcentralen kan på ansökan godkänna deltagande i anmälningsförfarandet, om det finns ett återkommande behov av sådana undantag på grund av verksamhetens natur och omfattning och det inte finns någon annan tillfredsställande lösning samtidigt som undantag från fredningen inte äventyrar bevarandet av en gynnsam skyddsnivå för fågelarterna i fråga (*anmälningsförfarande*). Anmälningsförfarande är tillåtet

- 1) på trafikflygplatser som avses i 75 § 1 punkten i luftfartslagen (864/2014),
- 2) i livsmedelslokaler som godkänts i enlighet med livsmedelslagen (23/2006)
- 3) i avfallshanteringsanläggningar,
- 4) på bär- och grönsaksodlingar som är större än 1 hektar,
- 5) på pälsfarmer,
- 6) på fiskodlingsanstalter, och
- 7) i anslutning till djurhägn för produktionsdjur.

I sitt beslut om godkännande fastställer Finlands viltcentral de fågelarter som anmälningsförfarandet gäller och anger det maximala årliga fångstantalet per fågelart. En aktör som fått rätt att tillämpa anmälningsförfarande ska varje år lämna in en fångstanmälan till

Finlands viltcentral. Om skyddsåtgärderna avslutas eller ändras väsentligt, ska detta meddelas Finlands viltcentral, som bedömer om anmälningsförfarandet ska fortsätta att gälla.

Närmare bestämmelser om ansökan om och godkännande av ett anmälningsförfarande, de villkor som tas in i ett beslut om godkännande, justering av maximiantal, övervakning samt fångstanmälan och tidsfrister för den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Finlands viltcentral får återkalla undantag från en fredning som grundar sig på ett anmälningsförfarande, om den som godkänts för förfarandet inte längre uppfyller villkoren enligt 3 mom., försummar skyldigheten att göra en fångstanmälan eller bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i väsentlig grad bryter mot de villkor som har tagits in i ett beslut om godkännande.

74 §

Jaktförseelse

För jaktförseelse döms också den som uppsåtlig eller av oaktsamhet

1) handlar i strid med de begränsningar enligt 25 § som beror på bebyggelse, odlingar eller trafikleder,

2) jagar i strid med en sådan begränsning av användningen av fångstredskap eller fångstmetoder som meddelats genom en förordning som utfärdats med stöd av 34 §,

3) transporterar jaktvapen i strid med förbudet i 35 §,

4) ofredar vilt i strid med förbudet i 36 §,

5) i strid med 30 § anordnar jakt utan en jaktledare eller jagar i strid med föreskrifter eller förbud som jaktledaren meddelat med stöd av 30 §,

6) handlar i strid med villkor som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § fogats till en jaktlicens, underlåter att iaktta skyldigheten enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § att göra fångstanmälan eller tidsfristen för den eller jagar utanför det område som i en jaktlicens avgränsats med stöd av 27 §,

7) handlar i strid med vad som i en förordning som utfärdats med stöd av 10 § 1 mom., 41 § 4 mom. eller 41 a § 4 mom. föreskrivs om anmälningskyldighet som gäller en jaktlicens eller dispens eller skyldighet att göra fångstanmälan, eller skyldighet att göra fångstanmälan enligt vad som föreskrivs i en bestämmelse om regional kvot, eller handlar i strid med villkor som med stöd av förordningen fogats till en jaktlicens eller dispens,

8) jagar utan att använda sådan utrustning som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § ska användas vid jakt på hjortdjur eller bryter mot vad som i en förordning som utfärdats med stöd av 29 § föreskrivs om hundar som används vid jakt på hjortdjur,

9) i egenskap av jaktledare underlåter att fullgöra en uppgift som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 30 § ankommer på jaktledaren,

10) jagar eller fungerar som jaktledare utan att ha betalat jaktvårdsavgift enligt lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift,

11) fungerar som skytt utan att ha fullgjort skyldigheten att avlägga skjutprov enligt 21 §,

12) försummar att visa upp jaktkort eller intyg över skjutprov så som föreskrivs i 22 §,

13) jagar eller fungerar som jaktledare i strid med ett jaktförbud som dömts ut med stöd av 48 a kap. 6 § i strafflagen, eller

14) låter bli att anmäla fångst och därigenom bryter mot anmälningskyldigheten enligt en förordning som utfärdats med stöd av 38 a § 2 mom.

75 §

Brott mot bestämmelserna i jaktlagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

5) olovligen fångar eller dödar ett icke fredat djur i strid med förbudet i 49 § eller bestämmelserna i en förordning som utfärdats med stöd av 50 § eller handlar i strid med den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 41 b § 3 eller 4 mom. eller bestämmelsen om tidsfrist för fångstanmälan i en förordning som utfärdats med stöd av 41 b § 5 mom., eller villkoren i ett beslut om godkännande,

8) bryter mot ett förbud enligt en förordning som utfärdats med stöd av 34 a § 1 mom., eller underlåter att uppfylla den skyldighet som gäller identifieringsmärkning eller anmälningsskyldigheten enligt 34 a § 4 mom.,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna i jaktlagen* dömas till böter.

83 c §

Skyldighet att anmäla dött vilt

Järv, lodjur, brunbjörn, utter, varg och skogsvildren som påträffats döda ska utan dröjsmål anmälas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning och till Finlands viltcentral. Ett dött djur eller en del av ett sådant kan sändas till forskningsinstitutet med institutets samtycke och på dess bekostnad.

83 d §

Vilt som avlivats med stöd av 2 kap. 16 § i polislagen

Järv, lodjur, brunbjörn, utter och varg som avlivats med stöd av 2 kap. 16 § i polislagen (872/2011) tillhör staten. Övrigt vilt som avlivats med stöd av den paragrafen tillhör jaktvårdsföreningen på området.

Järv, lodjur, brunbjörn, utter eller varg som avses i 1 mom. ska sändas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning. Forskningsinstitutet kan överlåta djuret till ett allmännyttigt ändamål eller förstöra det.

90 §

Omprövnings- och överklagandebestämmelser

Bestämmelser om begäran om omprövning och överklagande av beslut som Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna fattat finns i viltförvaltningslagen. I ärenden som gäller dispens enligt 41 § och anmälningsförfarande enligt 41 b § har även en sådan registrerad lokal eller regional sammanslutning besvärsmått vars syfte är att främja natur- eller miljöskyddet.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2017. Lagens 26 § 2 och 3 mom., 27 § 1, 2 och 4 mom., 30 a och 34 a § samt 41 b § 3–6 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2018. Lagens 27 § 3 mom. träder i kraft den 1 februari 2019. Skyldigheten att utse en jaktledare för jakt på brunbjörn, varg, järv och lodjur enligt 30 § träder i kraft den 1 januari 2018.

De förordningar av statsrådet som utfärdats med stöd av 30 § i dess lydelse vid ikraftträdandet av denna lag samt de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet som utfär-

504/2017

dats med stöd av 21 och 38 § i deras lydelse vid ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft. De jaktlicenser för hjortdjur och dispenser som beviljats före ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft.

Jord- och skogsbruksministeriet, Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna får innan denna lag träder i kraft vidta de åtgärder som verkställigheten kräver.

Helsingfors den 10 juli 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä